

JUNAŠKI DEČEK

ASADILLO ROQUI SE JE PISAL IN JE STANOVAL BLIZU MANILLE, GLAVNEGA MESTA NA FILIPINIH.

OČE MU JE BIL ŽELEZNIŠKI ČUVAJ, IN PO OČETOVIM SMRTI JE PREVZELA TO SLUŽBO DEČKOVA MATI. TAM JE TO DOVOLJENO.

KO JE BILO ASADILLU DVANAJST LET, JE HUD TAJFUN NAPRAVIL VELIKO ŠKODO NA OTOKU. UTRGALI SO SE TUDI OBLAKI, NASTALO JE STRAŠNO DEŽEVJE IN KMALU SO STOPILI POTOKI IN REKE ČEZ BREGOVE.

KO SE JE TAJFUN NEKOLIKO POLEGEL, JE ŠLA ASADILLOVA MATI GLEDAT, ALI NI KJE POŠKODOVANA ŽELEZNIŠKA PROGA. ZUNAJ JE BILA TEMA KAKOR V ROGU, PODRTO DREVJE JE OVIHALO ŽENO PRI HOJI.

MALI ASADILLO JE OSTAL SAM DOMA. ŠE NA UM MU NI PRIŠLO, DA BI PROSIL MATER, NAJ OSTANE PRI NJEM. DOBRO JE VEDEL, KAKŠNO DOLŽNOST JE PREVZELA. IN ŠE TISTO NOČ SO PRIČAKOVALI POSLEDNJI VLAK. AKO BI MATI NE MOGLA ODSTRANITI S TIRA MOREBITNEGA PODRTEGA DREVJA, BI DALA LAHKO VSAJ ZNAMENJE S SVETILKO, DA BI SE VLAK USTAVIL.

KO SE MATI ŠE ČEZ DOLGO URO NI VRNILA, JE POSTAL ASADILLO NEMIREN. VZEL JE DRUGO SVETILKO IN ODŠEL V TEMO TER HODIL VEDNO OB PROGI. ZDAJ PA ZDAJ SE JE SPOTAKNIL IN PADEL V BLATO, PA SE JE SPET POBRAL IN KLICAL: »MAMA!« TODA NIHČE SE NI OGLASIL. NA POL PROGE, KI JE BILA POD NADZORSTVOM MATERE, JE TEKLA BISTRICA, ČEZ KATERO JE BIL ZGRAJEN ŽELEZEN MOST. ŽE OD DALEČ JE SLIŠAL DEČEK ŠUMENJE, ZNAK, DA JE POTOK RAZLIT. TODA SPET SE JE SPOTAKNIL OB PREVRNJENO DREVO IN ZADEL S SVETILKO TAKO NESREČNO OB TLA, DA MU JE UGASNILA.

BIL JE V POPOLNI TEMI. NI SE MENIL ZA BOLEČINE NA ODRTIH NOGAH IN JE LEZEL KORAK ZA KORAKOM NAPREJ. ČRNE MISLI SO MU ROJILE PO GLAVI: MORDA JE MATI TUDI PADLA, SE RANILA IN LEŽI BREZ POMOČI KJE NA TIRU. ČIM BOLJ SE JE BLIŽAL MOSTU, TEM GLASNEJE IN STRAŠNEJE JE BUČAL POTOK. »ZDAJ MORAM BITI ŽE VSAK HIP PRI MOSTU,« JE POMISLIL.

V TEM JE ZA TRENUTEK POGLEDAL MESEC IZZA OBLAKOV. DEČKU JE ZASTALA KRI V ŽILAH. KOMAJ METER PRED NJIM STA MOLELI TRAČNICI V ZRAKU. NARASLI POTOK JE ODTRGAL MOST, SAMO OGRAJA JE ŠE VISELA, UPOGNJENA DO VODE.

SAMO ŠE NEKAJ KORAKOV, JE POMISLIL ASADILLO, PA BI BIL PADEL V BESNEČI POTOK. SPOMNIL SE JE, DA JE UTEGNILA TUDI NJEGOVA MATI PASTI IN UMRETI V VODI. ŽALOSTEN JE SEDEL IN PREMIŠLJAL O SVOJI GROZNI USODI. »KAJ BOM POČEL? OSTAL BOM UBOGA SIROTA SAM NA SVETU.« SPRVA JE SKLENIL, DA BO TAM POČAKAL, DOKLER SE NE ZDANI, POTEM PA POJDE NA NAJBLIŽJO POSTAJO IN OZNANI MATERINO SMRT. V ČUVAJNICO BODO DALI DRUGEGA ČUVAJA — IN KAJ BO POTEM?

ZDAJCI PA SE MU JE ZABLISNILA DRUGA MISEL. AKO SE ZDAJ VRNE DOMOV, NE BO DAL NIHČE VLAKU SVARILNEGA ZNAMENJA. ZATO MORA ZA VSE NA SVETU PRITI ČEZ DEROČI POTOK DO NAJBLIŽJE ČUVAJNICE. GRE ZA ŽIVLJENJE MNOŽICE LJUDI V VLAKU! MESEC JE ŠE SVETIL, IN TO GA JE IZPODBUDILO, DA JE IZVRŠIL SVOJ SKLEP.

SKLENIL JE PO OGRAJI PRELESTI NEVARNI PREPAD. NIKAMOR SE NI OZRL, TUDI V VODO NI POGLEDAL, DA BI SE MU NE ZAVRTELO V GLAVI. VODA MU JE SEGALA DO KOLEN IN DALJE NA SREDI DO VRATU. Z VSO MOČJO SE JE DRŽAL OGRAJE, DA BI GA VODA NE POTEGNILA S SEBOJ, TODA ČEZ NEKAJ MINUT, KI SO SE MU ZDELE CELA VEČNOST, SE JE OGRAJA DVGALA PROTI NASPROTNEMU BREGU, IN ON JE VISEL ŽE Z NOGAMI V ZRAKU.

NAPOSLED JE BIL SREČNO NA DRUGEM BREGU IN ČUTIL SPET TRDNA TLA POD NOGAMI. KOLENA SO SE MU ŠIBILA, KO JE VES UTRUJEN NADALJEVAL SVOJO POT. ZDAJCI JE ZAGLEDAL V DALJAVI LUČ — MATERINO SVETILKO. MATI JE BILA PADLA IN JE LEŽALA ZDAJ NEZAVESTNA OB TIRU. ŽIVA PA JE BILA ŠE. PRIŠLA JE ČEZ MOST MALO PREJ, PREDEN SE JE PODRL.

ČEZ NEKAJ MINUT JE PRIHAJAL VLAK. ASADILLO GA JE USTAVIL, PREDEN JE PRIVOZIL DO RAZDRTEGA MOSTU. TAKO JE REŠIL VELIKO LJUDI NEIZBEŽNE SMRTI.

ŽELEZNIŠKA DRUŽBA JE PLAČALA JUNAŠKEMU DEČKU VISOKO NAGRADO IN GA JE POZNEJE VZELA V SVOJO SLUŽBO, ZAKAJ POGUMNE IN VRLE DEČKE IMA VSAKDO RAD.